

MAROKO, OUJDA – september 2016

POROČILO ENOMESEČNE IFMSA KLINIČNE IZMENJAVE

Ime, priimek, letnik:

Urša Može, 6. letnik (ursa.moze@gmail.com)

Čas izmenjave:

od 1. 9. do 30. 9. 2016

Kraj izmenjave

Oujda je po maroških standardih manjše mesto na SV države (po številu prebivalcev 2 x večja od Ljubljane), na meji z Alžirijo. Ne spada med turistične destinacije, zato je navadno ne najdete v turističnih vodičih. Oujda ima manjše staro mesto (medino) in več novozgrajenih trgov, park, veliko kavarn in je na splošno čisto mesto (v primerjavi z ostalimi maroškimi mesti). Država naj bi vlagala v razvoj Oujde veliko denarja, posledično imajo novo univerzitetno bolnišnico, novo letališče in v kratkem tudi železniško postajo.

Slika 1 - Vrvež pred medino v Oujdi.

Viza

Vizo v Maroku dobite ob vstopu v državo in velja 90 dni od vstopa v državo. Predhodna skrb za pridobivanje vize tako ni potrebna.

Zdravje

Pred izmenjavo ni potrebno opraviti nobenih testov. Tudi predhodno cepljenje za obisk Maroka ni potrebno.

Mogoče je smiselno imeti s sabo kakšen probiotik ali Loperamid za primer driske. So pa lekarne lahko dostopne in zdravila niso draga.

V Oujdi je voda načeloma pitna. Jaz sem vodo iz pipe pila cel čas bivanja pri družini in nisem imela nobenih težav.

Varnost

Država je po mojem mnenju varna. Odsvetovali so mi edino sami hoditi po mestu v nočnih urah. Če si svetlolasa Evropejka, boš večkrat tarča kakšnega komentarja in boš večkrat ogovorjena, sploh če boš pogumno korakala v kratkih hlačah na okoli. Je pa vse odvisno od tvojega razpoloženja. V kolikor ti za opazke ni mar, ne boš imel/a nobenih problemov 😊.

Denar

V državi uporabljajo maroške dirhame. Sama nisem uporabljala menjalnic, ampak sem denar dvigovala na bankomatu. Provizija za dvig je 2,10 €, zato sem poskušala dvigniti večjo vsoto, da bi se izognila prepogostim dvigom. Bankomatov je povsod veliko. Skoraj vse nakupe se opravlja v gotovini. Ko se napotite v medino, bodite pozorni, da imate pri sebi drobiž, ker je za 200 dirham (cca 20,00 €) v bankovcu težko dobiti vračilo. V menjalnicah lahko zamenjate evre, ponekod lahko celo plačaš v evrih.

Prevoz

Sama sem letela iz Milana v Madrid in iz Madrida v Fez (cena povratne karte 120,00 €, imela sem samo ročno prtljago + manjšo torbico (Ryanair), ampak je bilo čisto dovolj, glede na to da je toplo in ne potrebuješ veliko oblačil). Iz Fez-a sem potem z avtobusom potovala do Oujde (karta za eno smer – cca. 13,00 €, približno 5 ur vožnje, avtobus je kar udoben), možnost je tudi da greš do Oujde z vlakom, mislim da je cena približno enaka. Na letališču v Fez-u me je počakal družinski član moje gostiteljske družine, ki živi v Fez-u in mi pomagal do avtobusa. Ker avtobusa nisem rezervirala v naprej (to lahko storiš 72 ur prej (www.ctm.ma), mislim da lahko tudi iz tujine) je bil zaseden in sem potem prenočila v Fez-u in odšla v Oujdo naslednji dan (izkušnja bi bila precej stresna, če ne bi imela pomoči). Razlog, da nisem rezervirala leta na letališče v Oujdi je bil predvsem ta, da sem želela po

izmenjavi še malo potovati in je bil Fez boljša destinacija. Najcenejši let sem poiskala z brskalnikom skyscanner.

Do letališča v Milanu in domov sem potovala z GoOpti-em.

Komunikacija pred izmenjavo

Invitation letter sem prejela v juliju. Potem me je kontaktiral tamkajšnji LEO približno mesec dni pred izmenjavo preko facebook-a. Imeli smo celo facebook skupino z vsemi, ki smo bili na izmenjavi v mesecu septembru. Kmalu potem sem bila na vezi tudi z mojo gostiteljico, ki mi je odgovorila na vsa moja vprašanja in mi pomagala pri organizaciji s prevozi.

Pred odhodom sem se tako počutila dobro pripravljeno in nisem imela nobenih skrbi, kako bom prišla do Oujde in kako bo na sami izmenjavi.

To je bila moja tretja DŠMS izmenjava in v Oujdi so gostitelji najboljše poskrbeli za nas in se res trudili, da bi imeli super maroško izkušnjo.

Sprejem s strani tujih študentov

Na avtobusni postaji me je pričakala gostiteljica, ki me je peljala domov, kjer so me zelo lepo sprejeli. Na splošno sem ves čas imela podporo tamkajšnjih študentov, ki so mi pomagali pri vsem. Nakupu maroške SIM kartice (uporabno za lažjo komunikacijo z ostalimi študenti (Whatsapp), stane cca 10,00 €, skupaj s krediti), prvi dan na oddelku, omogočili so mi menjavo bolnišnice... Tekom meseca smo se videvali skoraj vsak dan, tako v bolnišnici, kot tudi v popoldanskem času in na vikend izletih. Ob prihodu v Maroko se je potrebno malce prilagoditi na njihov počasnejši ritem življenja in sprejemanja odločitev (največ težav s tem je imela Nemka ☺), saj včasih traja kar precej časa, da se dogovorijo kam bomo šli na čaj ali kaj bomo počeli, navaditi se je treba na življenje brez urnika.

Nastanitev

Živela sem pri štiričlanski družini. V veliki hiši z bazenom in hišno pomočnico. Imela sem svojo sobo, kopalnico sem si delila. Hiša je bila res lepa in čista. Od bolnice je bila moja nastanitev oddaljena približno 20 minut hoje, vendar sem skoraj vedno v bolnišnico in iz nje vozila z gostiteljico, ki je prav tako imela vaje v isti bolnišnici.

SCOPE
Professional Exchange

SCORE
Research Exchange

Slika 2 - Praznovanje Aid-a z družino.

Všeč mi je bilo, da me je družina z veseljem vključila v njihove aktivnosti, lahko sem pomagala kuhati in se naučila kako pripraviti maroške jedi, sladice, skupaj z njimi sem šla na praznovanje Aid-a.

Prehrana

Prehrano sem imela v celoti priskrbljeno pri družini. Z njimi sem zajtrkovala, jedla kosilo in večerjo. Urnik obrokov je malce drugačen kot pri nas, saj je kosilo navadno okrog dveh popoldne, večerja pa včasih tudi ob enajstih zvečer. Sama nisem izbirčna in mi je bila vsa hrana odlična.

Slika 3 - Priprava maroške večerje.

V Maroku navadno jedo z roko iz enega krožnika, če vam to ni všeč vam bodo z veseljem dali krožnik in pribor, vedno pa bolj cenijo če poizkusiš in ješ tako kot oni.

Slika 4 - Petkov kuskus.

Delo v bolnišnici oz. inštitutu

Delo v bolnišnici je bilo zame razočaranje. Delno zaradi mojega neznanja francoščine in arabščine, delno pa, ker sem prišla z določeno željo kaj bi se rada naučila (priprava na odpravo v trope) in potem tega nisem imela priložnosti početi.

Dodeljena sem bila na oddelek ginekologije in porodništva. Študij medicine v Maroku poteka v francoščini, pa tudi zdravniki med sabo govorijo francosko. Večina študentov govori angleško. Pacienti in medicinske sestre pa govorijo arabsko.

Sama ne znam francosko ali arabsko, zato mi je bilo delo na oddelku precej oteženo. Če si izberete izmenjavo v Maroku vam svetujem, da govorite francosko, ker boste samo tako kaj odnesli od izmenjave, vsaj kar se tiče oddelka ginekologije in porodništva.

Univerzitetna bolnišnica v Oujdi je nova, študij medicine je lani zaključila prva generacija študentov. Tudi DŠMS izmenjava v Oujdi je bila izvedena letos šele drugič.

Prvi teden sem bila na ginekološkem oddelku univerzitetne bolnišnice. Na moje presenečenje sem bila tam skupaj s 50 študenti 5. in 6. letnika medicine. Ker je bilo na oddelku zgolj 10 pacientk (večinoma zaradi karcinoma dojke) si lahko predstavljate, da je bilo dela za vse nas bolj malo. Kmalu sem ugotovila, da tudi študentje na oddelku nimajo veliko dela in da bi bilo mogoče boljše če bi šla v drugo državno bolnišnico, kjer imajo porodniški oddelek. Po enem tednu dogovarjanja (maroški ritem je bolj počasen), sem šla v drugo bolnišnico. Ker sem želela predvsem videti čim več »normalnih« porodov in pri katerem tudi asistirati ali ga sama odvoditi, sem na oddelku sledila babicam, ki v Maroku samostojno vodijo porode, zdravniki opravljajo samo carske reze. Problem je bil, ker babice ne govorijo angleško in sem zato delo na oddelku predvsem opazovala.

Univerzitetna bolnišnica je nova in lepa, za razliko od stare državne bolnišnice, kjer je higiena na zelo nizkem nivoju. Z medicinskim materialom (rokavice, gaze, razkužila) zelo varčujejo, ker nimajo dosti

zaloge. Na moje največje presenečenje, so se po bolnici prosto sprehajale potepuške mačke, ki so kdaj pa kdaj tudi polizale kakšno nepobrisano kri od poroda. Kljub temu so babice zelo spretne, imajo veliko znanja in se od njih lahko veliko naučiš.

Slika 5 - Univerzitetna bolnišnica.

Mentorstvo

Z mentorjem nisem imela veliko kontakta, ker je bil precej zaposlen.

Socialni program

Socialni program je bil organiziran. Prvi vikend smo se družili v obmorskem mestecu Saidii, ki je od Oujde oddaljeno cca 80 km. Organizirana sta bila vikend izleta v modro mesto (Chefchaouen) in v puščavo. Oba izleta zelo priporočam, v kolikor ne nameravate sami še malo na okrog po Maroku. Septembra je tudi muslimanski praznik (Aid - meni je bilo razloženo, da ima zanje enak pomen kot za nas božič), tako da so takrat dela prosti dnevi tudi za študente v bolnišnici (mi smo, odvisno od oddelka na katerem smo bili, imeli prostih kar 5 dni skupaj z vikendom) in navadno družine praznik preživijo skupaj, na dan praznika »žrtvujejo« ovco, kuhajo in se družijo. Večina študentov na izmenjavi je tako povabljena, da preživi praznik skupaj z družino pri kateri gostuje.

Slika 6 - Puščava.

Med tednom je v Oujai precej malo dogajanja. zvečer se lahko družis ob čaju ali na bowlingu. Nočnih klubov tam nimajo, ker je Oujda bolj konzervativna in manj turistična kot na primer Marakeš ali Casablanca. Ampak se tamkajšnji IFMSA-jevci potrudijo, da ti ni dolgčas, imeli smo mednarodni večer, večer ob čaju in maroških sladica, učili smo se pripraviti nekaj njihovih jedi.... Meni je bilo mogoče malo zoprno, da smo bili večino časa odvisni od njih, s prevozom, idejo kaj bi počeli, kam bi lahko šli... Ampak ko se navadiš na počasnost Maroka, je vse v redu...

Splošna ocena izmenjave

Če povzamem je bila to ena mojih lepših izmenjav. Sicer sem bila nad strokovnim delom malce razočarana in se nisem veliko naučila, ampak sem spoznala veliko čudovitih ljudi, bila vključena v maroško življenje in kulturo, kar je po mojem mnenju najboljša stvar DŠMS izmenjave in iz katere se tudi največ naučiš in je po mojem mnenju ne moreš doživeti na nobenem drugačne vrste potovanju.

Potrebnik

Dolga oblačila (če si punca), sicer si lahko v kratkih hlačah, vendar boš deležna čudnih pogledov v medini. Kopalke (manj kot uro severno od Oujde je manjše obmorsko letovišče Saidia , kamor se lahko greš malo posončit in ohladit, če imaš srečo imaš bazen v hiši). Darilo/spominek za gostitelja in študente na izmenjavi (meni se zdi najlažje kupiti nekaj lepih razglednic Slovenije in potem nekaj lepega napisat za spomin).

Približna razdelitev stroškov

Letalska karta in GoOpti – 200,00 €.

Družabni program – je v septembru plačljiv (ostale mesece je družabni program v Maroku brezplačen). 120,00 € za vikend v puščavi, 80,00 € vikend v Chefchaouenu (modro mesto).

Prehrana – jedla sem pri družini.

SIM kartica, čaji, dodatni obroki, prevoz (Oujda - Fez), ostalo... - cca. 100,00 €.

